

δστις δὲν ἡδύνατο νὰ μετακινήσῃ ὅρια ἀρχαῖα, ἀλλά, κατὰ πρότασιν τοῦ π.Κ., ἐγένετο παρ' ὅλης τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, δι' ἐκκλησιαστικοῦ Τόμου, εἰς ὃν συνυπέγραψαν καὶ οἱ πατριάρχαι Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, παρενδημοῦντες τότε ἐν Κπ.)· ἐν 225, σ. 156 καὶ 320 σημ. 256 καὶ ἐν 70, Α' σ. 261.

### 401

1765. Κοινὴ διαθήκη δύο ἀδελφῶν γυναικῶν, ἐν Ἰκαρίᾳ,  
ἐν 243, σ. 85.

«... ἐπειδὴ καὶ δὲν μᾶς ἔδοσεν ὁ Θεὸς τέκνα καὶ δὲν ἡμποροῦμεν τὰ δουλέψωμεν, τὰ κυβερνηθοῦμεν, ἐπήραμε τὸν Γ.Φ. ψυχοπαίδι καὶ γράφομέν του δ, τι καὶ ἀν ἔχωμεν σπίτια, ἀμπέλια, χωράφια, δένδρα, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, πατρικὰ καὶ μητρικά μας . . . Νὰ τὰ κρατᾶ τὸ ψυχοπαίδι μας, τὰ ἑορτάζη τὶς ἐκκλησίες μας καὶ τὰ μᾶς γερογτοβοσκήσῃ ἔως τὰ γεράματά μας καὶ τὰ μᾶς ἐμνημονεύσῃ ἀποθανόντα μας, ὡς καθὼς εἴραι τὸ συνήθειον τοῦ τόπου . . .».

### 402

1765. Νομικὸν Πρόχειρον ἔξενεχθὲν ὑπὸ πάντων τῶν καθολικῶν νομίμων ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ πολιτικῶν παρὰ τοῦ . . . πρώην μεγάλου παχαρίκου Μιχαὴλ Φωτεινοπούλου Χίου. "Οπερ καὶ μεταφρασθὲν παρὰ τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἑλληνικὴν ἀπλῆν διάλεκτον, διηγέρθη εἰς τρία βιβλία. Ἀνθολογία βασιλικῶν νόμων καὶ ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, δονομασθέν . . .

'Εδ. ὑπὸ Π. Ζέπου (ώς ΙΖ' τόμος τοῦ ΑΙΔ (1950–1959), ἐκ χφ. τοῦ Κρατικοῦ Αρχείου Ιασίου. Πρβλ. 356, σ. 523–525.

### 403

1765. Διάταγμα, ἀπὸ 7 Αὐγούστου, τοῦ γκενεράλη Κερκύρας Πριούλη, περὶ ἀνεκκλήτου ἀποφάσεων Μ. πρωτοπαπᾶ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων (διαζυγίων κλπ.), μνημ. ἐν 276, σ. 114.

### 404

1766. "Ἐγγραφον ἀπὸ 25 Ἰαν. τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Νικ. Ρωσσέτου πρὸς τοὺς «προεστούς καὶ ἐπιτρόπους» τῆς νήσου Μυκόνου, ἀνέκδοτον,

ἐν ΓΑΚ, φάκ. Μυκόνου 140.

«... ἐλάβαμεν τὸ γράμμα σας . . . καὶ εἴδαμεν ὅποῦ μᾶς γράφετε τὰ πασχίσωμεν τὰ λάβετε τὸ τησί σας μακτοῦ. "Οθεν κατὰ τὴν ζήτησίν σας ἐπαραστάθημεν . . . τὸ Ἰλτζάμι τοῦ νησιοῦ σας τῆς νῦν τρεχούσης χρονιᾶς ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν αὐθέντον, ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ραγιάδες μακτοῦ καὶ ἔδοσαν τὸ πεσίνι κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ δμολογίαν διὰ



τὸν μπακιέ εἰς τὸν χαζρὲ τῆς ὑψηλότητός τον καὶ ἔλαβαν τὸ ἔνδοξον αὐτοῦ πονγιονδί. Ἐρχόμενοι λοιπὸν αὐτοῦ, νὰ συναχθῆτε δλοι σας, νὰ φίξετε τὰ τευτέρια σας μὲ διμόνοιαν καὶ νὰ συνάξητε τὸ μάλι μῳ κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν, χωρὶς νὰ ἀκολουθήσῃ καμμία ταραχὴ καὶ σύγχυσις ἀγάμεσόν σας».

## 405

1766. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν χωρίῳ τῆς Χίου,  
ἐν 44<sup>a</sup>, σ. 146–147, μεταξὺ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων τοῦ θανόντος.

«... ἡ ἄνωθεν Καλή, ἡ σύμβιος τοῦ ποτὲ Γεωργίου (πατρὸς τοῦ θανόντος), καὶ ἡ Μαρία, ἡ μήτηρ τῶν παιδιῶν, πῶς ὑπόσχεται καὶ ἀπομένει νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κόψῃ ἀναφακᾶ τῶν παιδιῶν, ἡ πάλι ἐὰν καὶ τὸν ἔχῃ ποδὸν καιδοῦ γραμμένον, νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἴσχυν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἐποιεῖ ἀκερον καὶ κατελυμένον ἡ αὐτὴ Μαρία, ἡ μήτηρ τῶν παιδιῶν. Ἔτι διμολογεῖ καὶ ἡ ἄνωθεν Καλή, ἡ μήτηρ τοῦ ἄνωθεν ἀπεθαμένου, νὰ μὴν ἔχῃ νὰ πάρῃ ἡ δικτώρι, ἡ ἀντιφάττον, ἡ γάλα, καθὼς τὸ ἔκαμεν καβούλι ἐνπροστεν ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων . . .».

## 406

1766. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐνώπιον νοταρίου, κατὰ τὸ διθωμανικὸν Δίκαιον,

ἐν 299, σ. 291–292 καὶ ἐν 44<sup>a</sup>, σ. 145–146.

«... ἔστωντας καὶ νὰ ἐπέθανε ἡ Κ. . . καὶ νὰ ἀφησε κληρονόμους τὸ παιδὶ αὐτῆς, ὀνόματι Μαρία καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ ταῖς ἀδελφές αὐτῆς καὶ τὸν προεσβύτερον (σύζυγον) αὐτῆς, τὴν σήμερον ἡθέλησα(ν) καὶ ἐμοίρασαν τὸ μερίδιο τῆς ἀπεθαμένης, κατὰ τὸν φετονφᾶν τοῦ ἀφέντη μονφτῆ. Ἐν πρώτοις ἐπῆρε ἡ μητέρα της, διὰ τὸ γάλαν της καὶ διὰ κληρονομίαν δποῦ εἶχον νὰ λάβωσιν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς . . . προσέτι διμολογῇ ἡ ἄνωθεν μήτηρ, πῶς ἔλαβεν καὶ ἐκ τοῦ δσπητίου ἀπὸ τὸ μερίδιο τοῦ παιδίου τοίτο ἔνα, διὰ νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κόψῃ ἀναφακᾶν (τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα) τοῦ παιδίου, οὕτε νὰ γυρέψῃ νὰ πάρῃ τὸ παιδίο, ἀλλὰ νὰ τὸ ἔχῃ διπλαῖς . . . Ἔτι διμολογοῦν οἱ ἄνωθεν θυγατέρες, διὰ . . . ἔλαβον δλην τὴν κληρονομία . . . Τὰ δὲ ἐπίλοιπα χωράφια, σπίτια, χρεῖες καὶ ἔνα βῶδιο ἐμεῖνα(ν) τοῦ ἄνωθεν Παπαϊωάννη. Ἔτι διμολογοῦν(ν), πῶς ἔλαβεν τὸ παιδὶ καὶ τὴν βούκλα τῆς μητρός του καὶ νὰ μὴν πάρῃ τὸ παιδίο, οὕτε διπλαῖς κονντονομιδία, οὕτε ἀμύγδαλα, οὕτε ἐληές, οὕτε συκαμινιές . . .».

## 407

1766. Δευτέρα ἔκδοσις τῆς μεταφράσεως τῆς ‘Εξαβίβλου τοῦ ‘Αρμενοπούλου, ὑπὸ Ἀλ. Σπανοῦ (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 353), περιέχουσα ἐπὶ πλέον Ἐπιτομὴν Κανόνων εἰς ἀπλῆν γλῶσσαν, ἐπιστασίᾳ τοῦ ἀρχιμ. Σπ. Μήλια.

## 408

1767. «Προικοδοσιῶν ὅροι καὶ κανόνες» τοῦ πΚ. Σαμουήλ Α', ἐν 70, Α', σ. 257–261, καὶ ἐν 364, σ. 263–264.

